

Jeg har adskillige Gange pointeret, at saa maatte man gaa til en Forandring af §§ 1, 3 og 6 i den nubestaaende Valglov. Jeg har føjet til, at jeg godt vidste, at der med Hensyn til § 1 maatte en Grundlovsendring til, men da det lader til, at der fra Tingets Side skal lægges lige saa store Vanskeligheder i Vejen for at faa den hemmelige Afstemnings Indførelse vedtaget, som man kan forvente, at det andet Ting vil lægge i Vejen for en Grundlovsendring med Hensyn til § 1 i Valgloven, ser jeg ikke, hvorfor man ikke skulde prøve det sidste. Der er jo Sandsynlighed for, at der vil gaa adskillige Aar, før vi naa til en Ændring, der skal jo altid lang Tid til herhjemme, før vi faa en Forandring. Nu have vi staaet ved denne Aldersgrænse paa 30 Aar i de 50 Aar, vi have haft Forfatningen, var det saa ikke paa Tide, at vi kom til en Aldersgrænse paa 22 eller 25 Aar? Vil man fastholde Ordet „Valgreform“, maa man ogsaa komme bort fra Reglen i § 3, der gør Tyendet til 2den Klasses Mennesker i Samfundet, idet den siger, at Folk ikke have Valgret, saa længe de staa i privat Tjenesteforhold og ikke have egen Husstand. Det er noget, der ikke passer til Nutiden, og det var paa sin Plads at faa det ændret her, forudsat, at man vilde have en virkelig Valgreform. Endvidere have vi en Bestemmelse i den nuværende Valglovs § 6, hvorefter man skal have haft fast Ophold i mindst et Aar i den Kommune, hvor man bor, for at kunne have Valgret. Det har medført, at her i Byen og i tilgrænsende Nabokommuner, Frederiksberg, Sundbyerne og Amager, er der ret mange, der ere blevne snydte for deres Valgret. Men som sagt, jeg ved, at det ikke vil være let at faa gennemført Ændringer, og jeg omtaler det kun i al Korthed. Jeg har ikke stillet Ændringsforslag ved tidligere Behandlinger af denne Sag, og Grunden dertil er udelukkende den, at jeg vilde være tilfreds, naar vi for Øjeblikket kunde faa indført hemmelig Afstemning, og jeg mener, at Landstingets Forslag i Virkeligheden har gennemført den, saa at man fra Folketingets Side foreløbig burde være bleven staaende derved. Det vilde da altid have været muligt at foreslaa Ændringer i Loven, og efter min Mening vilde det have været let at faa dem gennemførte, naar det havde vist sig, at de vare nødvendige.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger om selve Lovforslaget. Det har været Flertallet om at gøre nu at affatte

Forslaget saaledes, at det blev ganske betryggende, men jeg kan ikke nægte, at det ogsaa har gjort det saa vidtløftigt som muligt. Alligevel sagde den ærede Ordfører, at der var mangt og meget, der endnu kunde komme ind, og det lod ogsaa til, at der er enkelte Ting, der skulle tages op og forandres ved 3dje Behandling. Den ærede Ordfører sagde ordret, at man havde paalagt sig selv Begrænsning med Hensyn til Specialisering af de enkelte Bestemmelser. Ja, det er jo en Skønssag, hvor Begrænsningen skal være. Det højt-ærede Ting ovenover kunde med samme Ret sige, at det har paalagt sig selv Begrænsning med Hensyn til Specialisering af forskellige Bestemmelser, og jeg er ikke klar over, om Flertallet her har været heldigere med Hensyn til Betingelserne for Lovens Gennemførelse end det andet Ting. Der er Bestemmelser i dette Lovforslag, som let kunne underkastes Kritik, idet de godtgøre, at man har taget Hensyn til en meget lille Del af Befolkningen, medens man paa den anden Side har undladt at tage Hensyn til den langt større Del. Det gælder saaledes om Bestemmelsen i Ændringsforslaget Nr. 14 til § 11 om de Mennesker, der trænge til til at støttes, fordi de ikke paa egen Haand kunne sætte et Kryds paa Stemmesedlen osv. Det er der bestemt, at Stemmelisteføreren, naar han skønner, at det forholder sig rigtigt, hvad en Vælger har fremført derom, skal efter Vælgerens Anmodning tillade den Person, som Vælgeren udpeger, at ledsage og hjælpe Vælgeren i Stemmerummet. Man tillader her Stemmelisteføreren at skønne over, hvorvidt det er rigtigt, hvad denne eller hin Vælger fremfører, at han ikke er i Stand til paa egen Haand at afgive sin Stemme. Nu ved jeg ikke, om det ikke maa erkendes, at der i denne Bestemmelse gives Spillerum for, at Stemmelisteføreren — man maa erindre, at Flertallet jo ikke tror hverken Valgbestyrelsen, Listefører, Venner og Bekendte eller Valgagenter osv. — naar han er gode Venner med vedkommende Vælger eller Partifælle af ham, altid, naar Vælgeren siger, at han er nødsaget til at have en anden med sig, fordi han ikke er i Stand til at sætte Kryds paa Stemmesedlen, vil skønne, at det forholder sig rigtig, og naar han har skønnet det, er der ikke videre at sige dertil. Der staaar endvidere i samme Ændringsforslag, hvad jeg har vanskeligt ved at forstaa, at ifald en Vælger fremfører for Stemmelisteføreren, at han overhovedet ikke kan gaa,